

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ทุกสิ่งที่คุณมองเห็นรวมทั้งร่างกายของคุณทั้งหมดจะถูกทำลาย เวลานี้ลูกดวงวิญญาณต้องกลับบ้านและดังนั้นลูกต้องลืมโลกเก่านี้

คำถาม: ด้วยคำพูดใดที่คุณสามารถให้ศาสนของพ่อแก่ทุกคนได้?

คำตอบ: บอกทุกคนว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาเพื่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัด เวลาของมรดกที่มีขีดจำกัดขณะนี้ได้สิ้นสุดลงแล้ว นั่นคือความเลื่อมใสศรัทธาที่ได้ออกมาถึงจุดสิ้นสุดแล้วในเวลานี้ อาณาจักรของราวันกำลังจะจบสิ้นลงในเวลานี้ พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกออกจากกรงขังของราวันของกิเลสทั้งห้า นี่คือการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดและดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามและกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง หากลูกเพียงแต่เข้าใจการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด สภาพของลูกก็สามารถกลับมาสูงส่งได้

โอม ชานติ ลูกๆ ทางจิตกำลังทำอะไรอยู่ในขณะนี้? ลูกกำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีอะไรเจือปน นั่นคือการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีอะไรเจือปนและอีกหนึ่งคือการจดจำระลึกถึงที่มีสิ่งเจือปน เมื่อการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีอะไรเจือปนหรือความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีอะไรเจือปนได้เริ่มขึ้นเป็นครั้งแรก,ทุกคนกราบไหว้บูชาชื่อว่า ท่านผู้เดียวท่านนั้นคือพระเจ้า ผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ท่านเป็นพ่อและครูด้วยเช่นกัน ท่านสอนลูก ท่านสอนอะไรแก่ลูก? ท่านเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกใช้เวลา 84 ชาติเกิดที่จะเปลี่ยนจากเทพเป็นมนุษย์และใช้เพียง 1 วินาทีเท่านั้นที่จะเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ ท่านคือครูและสัจครูของเราด้วยเช่นกัน ท่านสอนโยคะแก่เราเพื่อที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้เดียว ท่านเองพูดว่า โอ้ ดวงวิญญาณ โอ้ ลูกๆ ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดเพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เวลานี้โลกเก่ากำลังเปลี่ยนแปลง ลูกไม่ต้องอยู่ที่นั่นอีกต่อไป พวกเขาได้สร้างอารยธรรมที่หลากหลายเพื่อที่จะทำลายโลกเก่า ภัยพิบัติทางธรรมชาติก็จะช่วยด้วยเช่นกัน การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าเวลานี้เราจะกลับบ้าน เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่าลูกต้องละทิ้งโลกเก่าและร่างเก่านี้ ทุกสิ่งที่คุณเห็นในโลกนี้รวมทั้งร่างกายของคุณจะถูกทำลาย แม้แต่ร่างกายก็ต้องถูกทำลาย เวลานี้เราดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน เราจะไม่สามารถไปสู่โลกใหม่ได้โดยที่ไม่ได้กลับบ้านก่อน เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด เหล่าเทพคือมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อผู้ไม่มีตัวตน และแล้วในโลกมนุษย์เหล่าเทพก็สูงสุด พวกเขาเป็นมนุษย์เช่นกันแต่พวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง และแล้วพวกเขาก็ได้กลายเป็นผู้ที่มีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ เวลานี้ลูกต้องเปลี่ยนจากการมีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจให้มีคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกต้องไปสู่ยุคทอง ใครต้องไปที่นั่น? ลูกๆ ต้องไปที่นั่น ลูกๆ กำลังศึกษาเล่าเรียนและกำลังสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกเพียงแต่ต้องให้ศาสนของพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพื่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัด มรดกที่มีขีดจำกัดในเวลานี้ได้จบสิ้นลง พ่ออธิบายแล้วว่ามนุษย์ทั้งหมดอยู่ในกรงขังของกิเลสทั้งห้าของราวัน ทั้งหมดนั้นเฝ้าแต่รับความทุกข์ พวกเขาเพียงแค่ได้รับบาปดีแห่งๆ พ่อมาและปลดปล่อยลูกทุกคนจากกรงขังของราวันและทำให้ลูกมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ นอกจากพ่อแล้วไม่มีใครสามารถเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพได้ ลูกกำลังนั่งที่นี่เพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เวลานี้คือยุคเหล็กและมีศาสนามากมาย พ่อเองนั่งที่นี่และให้คำแนะนำของผู้สร้างและสิ่งสร้างแก่ลูกๆ ลูกเพียงแต่เคยพูดว่า “พระเจ้า” และ “ดวงวิญญาณสูงสุด” ลูกไม่รู้ว่าเป็นพ่อ ครู และครูของลูกด้วยเช่นกัน ท่านเรียกว่าเป็นสัจครู ท่านเรียกว่าเป็นภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะเช่นกัน ลูกถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณและมนุษย์ ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะเวลานี้กำลังนั่งอยู่บนบัลลังก์ของร่างกายนี้ ท่านไม่ได้มาเกิด ดังนั้นภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ,พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่า พ่อไม่ได้มีพาหนะของพ่อเองแล้วพ่อสามารถชำระลูกๆ ให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? พ่อจำเป็นต้องใช้พาหนะ แม้แต่ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะก็ต้องการบัลลังก์ เป็นมนุษย์ผู้ที่มีบัลลังก์อมตะ ไม่มีใครอื่นมีบัลลังก์นี้ ลูกแต่ละคนต้องการบัลลังก์ ดวงวิญญาณนั้นซึ่งเป็นภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะปรากฏตัวอยู่ที่นี้ ท่านคือพ่อของทุกคน ท่านเรียกว่าเป็นความตายที่ยิ่งใหญ่ ท่านไม่ได้เข้ามาสู่การใช้ชาติเกิดใหม่ ลูกๆ ดวงวิญญาณเข้าไปสู่การกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของวงจร ความเลื่อมใสศรัทธาเรียกว่ากลางคืนและความรู้เรียกว่ากลางวัน จงจดจำสิ่งนี้อย่างมั่นคงมาก มีเพียงสองสิ่งหลัก อัลฟาและเบต้า พ่อและอำนาจในการปกครอง พ่อมาและให้อำนาจในการปกครองแก่ลูก ท่านสอนลูกถึงวิธีที่จะได้มาซึ่งสิ่งนั้น เหตุนี้เองสิ่งนี้จึงเรียกว่าเป็นโรงเรียนด้วยเช่นกัน พระเจ้าพูดว่า พระเจ้าไม่มีตัวตน ต้องมีบทบาทของท่านด้วยเช่นกัน ท่านคือพระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด และทุกคนก็จดจำท่าน พ่อพูดว่า ไม่มีมนุษย์คนไหนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่ได้จดจำพ่อ

ทุกคนจดจำพอในหัวใจของเขาหรือเธอ โอ้ พระเจ้า! โอ้ผู้ปลดปล่อย! โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านต้องให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแน่นอน พ่อที่มีขีดจำกัดก็ให้ความสุขที่มีขีดจำกัด ไม่มีใครรู้ว่าเวลานี้พ่อมาแล้วและพ่อพูดว่า ลูกๆ ตัดขาดจากทุกคนและจดจำฉันพ่อของลูกเท่านั้น พ่อได้บอกลูกแล้วด้วยเช่นกันลูกอยู่อย่างเป็นเทพในโลกลใหม่ มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่น มีความสุขที่ไร้ขีดจำกัดที่นั่น ความสุขนั้นไม่มีที่สิ้นสุดที่นั่น ในบ้านใหม่มีแต่ความสุขเสมอ ในขณะที่ในบ้านเก่าก็มีประสบการณ์ของความทุกข์ เหตุนี้เองพ่อจึงได้มีการสร้างอาคารใหม่สำหรับลูกๆ โยคะของสติปัญญาของลูกๆ ก็หันไปสู่อาคารใหม่ นั่นคือบางสิ่งที่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสร้างโลกใหม่ในเวลา นี้ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นในโลกเก่าจะกลายเป็นสุสาน ดินแดนของเทวดานางฟ้ากำลังมีการก่อตั้งขึ้นในเวลา นี้ ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกสามารถที่จะมองดูยุคเหล็กและยุคทองด้วยเช่นกัน ในยุคบรรจบพบกันลูกเห็นทุกอย่างเช่นเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ลวงวง เมื่อผู้คนมาที่นิทรรศการหรือพิพิธภัณฑ์จึงทำให้พวกเขาตระหนักถึงยุคบรรจบพบกัน ในด้านนี้เป็นยุคเหล็กและอีกด้านหนึ่งเป็นยุคทองและเราอยู่ในระหว่างกลาง พ่อกำลังก่อตั้งโลกใหม่ที่ซึ่งมีมนุษย์อยู่น้อยมาก ไม่มีคนของศาสนาอื่นได้ไปที่นั่น เพียงลูกเท่านั้นที่ไปที่นั่นก่อนอื่นใด เวลาลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปสู่สวรรค์ ลูกร้องเรียกหาพ่อเพื่อที่จะทำให้ลูกบริสุทธิ์ด้วยการพูดว่า โอ บาบ่า ได้โปรดชำระเราให้บริสุทธิ์และพาเราไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ลูกไม่ได้พูดว่า พาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ดินแดนสูงสุดนั้นเรียกว่าบ้านที่แสนหวาน เวลานั้นเราต้องกลับบ้านที่ซึ่งเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งการหลุดพ้นด้วยเช่นกัน เป็นไปสำหรับสิ่งนี้ที่ซันยาซซี ฯลฯ ให้คำสอน พวกเขาไม่สามารถให้ความรู้ของดินแดนแห่งความสุข พวกเขาเป็นของหนทางสันโดษ เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆแล้วว่าศาสนาใดมาในเวลาใด ในต้นไม้โลกมนุษย์ก่อนอื่นมีรากฐานของลูก เมล็ดเรียกว่าพระเจ้าของต้นไม้ พ่อพูดว่า พ่อ, พระเจ้าของต้นไม้อาศัยอยู่เบื้องบน เมื่อต้นไม้ไปถึงสภาพของความเสื่อมโทรมอย่างที่สุดพ่อก็มาเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพ มีต้นบ้านยานที่มีทศวรรษที่ยืนต้นอยู่โดยที่ไม่มีรากฐานใดๆ ในต้นไม้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้เช่นกันศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปก็ไม่ได้คงอยู่ ศาสนาอื่นๆทั้งหมดคงอยู่ที่นี้ ลูกเป็นผู้อาศัยของโลกที่ไม่มีตัวตนและลูกลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก ลูกๆ เล่นบทบาทที่รอบด้านดังนั้นจึงมีชาติเกิดมากที่สุด 84 ชาติเกิด และน้อยที่สุด 1 ชาติเกิด แล้วผู้คนที่พูดถึง 8.4 ล้านชาติเกิด พวกเขาไม่เข้าใจว่าใครที่จะมีชาติเกิดเหล่านี้ พ่อมาและอธิบายแก่ลูกๆว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิด ลูกคือผู้ที่แยกห่างจากพ่อก่อน ตอนแรกเหล่าเทพของยุคทองคงอยู่ เมื่อดวงวิญญาณเหล่านั้นกำลังเล่นบทบาทของพวกเขาที่นี่ แล้วดวงวิญญาณอื่นๆทั้งหมดไปที่ไหน? เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดอยู่ในดินแดนแห่งความสงบในเวลา นั้น ดังนั้นดินแดนแห่งความสงบก็แยกไป อย่างไรก็ตามมีเพียงโลกนี้เท่านั้นที่ได้มีการแสดงบทบาทที่นี้ ในโลกใหม่ลูกต้องเล่นบทบาทของความสงบ ในขณะที่ในโลกเก่าลูกต้องเล่นบทบาทของความทุกข์ นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับความสุขและความทุกข์ นั่นคืออาณาจักรของราม ไม่มีมนุษย์คนไหนในโลกรู้ว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร พวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างและตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ใดๆ พ่อบอกสิ่งนี้แก่ลูกและแล้วสิ่งนั้นก็หายไป สิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง เพียงราชาโยคะโบราณที่ง่ายตายของบาร์ตเท่านั้นที่ได้รับบาดเจ็บ ชื่อ “ราชาโยคะ” ได้กล่าวไว้ในกิตะเช่นกัน พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและให้มรดกแห่งอาณาจักรของลูกแก่ลูก ลูกไม่สามารถได้รับมรดกจากสิ่งสร้าง ลูกได้รับมรดกจากพ่อผู้สร้าง มนุษย์แต่ละคนคือผู้สร้างเพราะแต่ละคนสร้างลูกๆ พวกเขาคือบราห์มาที่มีขีดจำกัดและผู้นี้คือบราห์มาที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้เดียวนั้นคือพ่อของดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน พ่อทางร่างคือพ่อทางโลกในขณะที่ผู้นี้คือประชาธิปไตย (พ่อของมวลมนุษย์) ประชาบิดาควรจะมีชีวิตอยู่เมื่อใด? ในยุคทองหรือไม่? ไม่เลย ท่านต้องมีชีวิตอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ผู้คนไม่รู้ว่ายุคทองคงอยู่เมื่อไหร่ พวกเขาพูดว่ายุคทองและยุคเหล็ก ฯลฯ คงอยู่มาเป็นเวลาหลายแสนปี พ่ออธิบายว่า แต่ละยุคมี 1250 ปี ต้องมีบัญญัติของ 84 ชาติเกิด ต้องมีบัญญัติของบันไดที่ได้มีการแสดงให้ลูกเห็นว่าลูกลงมาอย่างไรด้วยเช่นกัน อันดับแรกมีเหล่าเทพที่เป็นรากฐาน หลังจากพวกเขาก็มีผู้คนของอิสลามและศาสนาพุทธที่ลงมา พ่ออธิบายแก่ลูกแล้วเช่นกันถึงความลับของต้นไม้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถสอนสิ่งนี้แก่ลูก ผู้คนถามลูกว่า รูปภาพเหล่านี้, สร้างขึ้นมาอย่างไร? ใครสอนสิ่งนี้แก่ลูก? บอกพวกเขาว่า บาบ่าได้แสดงสิ่งนี้ให้แก่เราในขณะที่เข้าถ้ำแล้วเราก็สร้างสิ่งเหล่านั้นขึ้นมาที่นี่ แล้วพ่อก็เข้ามาในพาทะนั้นและแก้ไขสิ่งนั้นด้วยการพูดว่า ทำอย่างนั้นอย่างนั้น ท่านแก้ไขสิ่งนั้นด้วยตัวท่านเอง กฤษณะก็ถูกเรียกว่าเป็นชยม-ซุนดร้า แต่ผู้คนไม่สามารถเข้าใจว่าทำไมเขาถึงถูกเรียกเช่นนั้น เมื่อเขาเคยเป็นนายของดินแดนสุชาติเขาเคยสวยงามแต่แล้วเมื่อเขากลายเป็นเด็กชาวบ้านเขาก็ได้กลับมาเกลียดและเหตุนี้เองเขาจึงถูกเรียกว่าเป็นชยม-ซุนดร้า เขาคือผู้ที่มาเป็นคนแรก ลูกก็เช่นเดียวกัน อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ดำเนินต่อไป ใครก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป? ไม่มีใครรู้สิ่งนั้น พวกเขาได้ลืมนารัตและพูดว่าชาวฮินดูคือผู้อาศัยของฮินดูสถาน พ่อมาในบาร์ตเท่านั้น เคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพในบาร์ตและเวลานี้สิ่งนั้นได้หายไป พ่อมาเพื่อก่อตั้งสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่ง ก่อนอื่นใดก็มีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ต้นไม้ที่เติบโตขึ้นเรื่อยๆ เวลานั้นใบไม้ที่ติและนิกาย

ทั้งหลายก็ได้มาถึงจุดสิ้นสุด ดังนั้นพวกเขาก็ได้เพิ่มเติมความงามเช่นกัน และแล้วในเวลาเมื่อทั้งต้นไม้มายังไม่ถึงสภาพที่เสื่อมโทรมถึงที่สุด พ่อจึงมาอีกครั้ง มีคำกล่าวที่ว่า “เมื่อไหร่ก็ตามที่มีความไม่ถูกต้องและไร้ศีลธรรมถึงที่สุดพ่อจะมา...” ดวงวิญญาณไม่รู้จักตนเองหรือพ่อ ลูกเฝ้าแต่ดูหมิ่นตนเอง,พ่อและเหล่าเทพ เมื่อลูกกลับมาตาโมประธานและไม่รู้คิด,พ่อก็มา พ่อต้องมาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกได้ให้ทานแห่งชีวิตแก่มนุษย์นั้นคือลูกเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกนำพวกเขาออกจากความทุกข์ทั้งหมดและนั่นเช่นกันเป็นเวลาครั้งวามจร มีการจดจำว่า “ขอการระต่อผู้เป็นแม่” ใครคือผู้เป็นแม่ที่ลูกยกย่อง? ลูกผู้เป็นแม่คือผู้ที่ทำให้ทั้งโลกเป็นสวรรค์ แม้ว่าจะมีผู้ชายที่นั่นเช่นกันแต่ส่วนใหญ่ในลูกคือผู้เป็นแม่ เหตุนี้เองพ่อจึงยกย่องลูกผู้เป็นแม่ พ่อมาและทำให้ลูกมีค่าควรแก่การได้รับการยกย่องอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตต่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะไปสู่โลกแห่งความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด จงยืนอยู่ในยุคบรรจบพบกัน กลายเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง และในขณะที่เห็นทุกสิ่งจงเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับโลกใหม่ ให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้าน

2. ให้ทานของชีวิตแก่ทุกคนและทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ศึกษาเล่าเรียนกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและดลใจผู้อื่นให้สร้างสมเช่นกัน

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคผู้ที่ร้องเพลงของ “ว้าว ว้าว!” ขณะทำการกระทำที่สูงส่งตามเวลาที่สูงส่ง ในเวลาที่สูงส่งนี้ เฝ้าแต่ร้องเพลง “ว้าว ว้าว !” อย่างสม่ำเสมอในจิตใจของลูก ขณะที่มีการกระทำที่สูงส่ง “ว้าว การกระทำที่สูงส่งของฉัน!” หรือ “ว้าว บาบาสอนฉันให้ทำการกระทำที่สูงส่ง !” ดังนั้น ร้องเพลง “ว้าว ว้าว!” อย่างสม่ำเสมอ อย่าปล่อยให้คำพูดของความสิ้นหวังออกมาแม้โดยบังเอิญเนื่องจากความทุกข์ แม้เมื่อลูกเห็นฉากของความทุกข์ใดๆก็ตาม “ว้าว ละคร ว้าว !” “ว้าว บาบาว้าว!” โชคที่ลูกไม่เคยคิดถึงหรือฝันถึงมาก่อน ลูกได้รับขณะที่กำลังนั่งที่บ้าน คงความซาบซึ้งของโชคนี้ไว้

คติพจน์: จงทำให้จิตใจและสติปัญญามีพลังมากจนลูกอยู่อย่างไม่ไหวหวั่นสิ้นคลอนในความปั่นป่วนใดๆ

***** โอม ขานต์ *****